

XXIII TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Tr9 ,13-19)

Lugemine Saalomoni Tarkuseraamatust:

Missugune inimene suudab ära mõista Jumala kavatsused, või kes oskab aru saada, mida tahab Jumal. Surelike mõtlemised on haprad ja meie mõtted käivad eksiteed; sest kõdunemisele määratud ihu lasub raskesti hinge peal ning maine eluase koormab vaimu, nii et sel on palju muret. Vaevu suudame haarata sedagi, mis maa peal, raskustega leiame selle, mis on meie käeulatuses. Kes aga suudaks ära mõista seda, mis on taevas. Kes oskaks ära tunda sinu tahet, kui sina ei kingiks tarkust ega lähetaks ülalt oma Vaimu. Nii said sirgeks nende teed, kes maa peal elavad, ja inimesed õppisid mõistma, mis on sinule meelepärane, ning pääsesid tarkuse abil.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps90 ,3-4. 5-6. 12-13. 14.17 R:14)

R: Issand, sina oled meie varjupaik põlvest põlve.

Sina lased inimesel taas põrmuks saada

ja ütled: pöörduge tagasi, teie, inimeselapsed!

Sest tuhat aastat on sinu silmis nagu eilne päev, kui see on möödunud

ja nagu vahikord öösel.

R:

Sina uhud nad ära ja unenäoks nad saavad,

nagu rohi, mis hommikul haljendab -

hommikul see õitseb ja hällib,

õhtuks see närtsib ja kuivab.

R:

Õpeta meid arvestama oma päevi,

et me saaksime targa südame.

Pöördu tagasi, Issand, miks viibid nii kaua?

Ja ole armuline oma sulaste vastu.

R:

Täida meid hommikul oma heldusega,

siis me hõiskame ja oleme rõõmsad kogu eluaja.
Tulgu Issanda, meie Jumala, arm meie üle,
meie kätetööl lase korda minna, korda minna lase me kätetööl.
R:

(Teine lugemine Fm ,9b-10.12-17)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast Fileemonile:

Mina, Paulus, olen vana mees, kes Kristuse pärast vangis istub; ja ma palun sind oma lapse Onesimose pärast, kelle isaks ma olen saanud vangipõlves. Ma saadan ta sinu juurde tagasi, tema - see tähendab mu enda südame. Ma oleksin meeleldi tahtnud, et ta minu juurde jääks ja kannaks sinu asemel minu eest hoolt, nii kaua, kui ma evangeeliumi pärast vangis olen. Aga ilma sinu nõusolekuta ei taha ma teha midagi, et sinu hea tegu poleks sunnitud, vaid vabatahtlik. Ometi oli ta just sellepärast mõneks ajaks sinu juurest ära, et sa saaksid ta tagasi igaveseks, ja nüüd mitte enam orjana, vaid ülemana orjast - armsa vennana. Minu jaoks ta on juba vend, ja kui palju enam sinu jaoks - nii inimesena kui Issanda ees. Niisiis, kui sa mind oma vennaks pead, siis võta teda vastu nagu mind ennast.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 8,12)

Halleluuja. Nii ütleb Issand: mina olen maailma valgus,
kes minu järel käib, sellel on eluvalgus. Halleluuja.

(Evangeelium Lk14 ,25-33)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal käisid paljud inimesed Jeesuse järel, aga tema pöördus nende poole ja ütles: "Kui keegi tuleb minu juurde, aga ei vihka oma isa ja ema, naist ja lapsi, õdesid ja vendi ning lisaks veel oma elu, see ei saa olla mu jünger. Kes ei kanna oma risti ega käi minu järel, see ei saa olla mu jünger.

Sest kes teie seast, kui ta tahab torni ehitada, ei istu enne ega arva kulusid kokku, kas tal ikka on küllalt vara selleks, et toime tulla. Muidu võib juhtuda, et kui ta aluse on valmis teinud aga ei suuda lõpetada, hakkavad need, kes seda näevad, teda pilkama ja ütleva: "See mees hakkas ehitama, aga ei tulnud toime."

Või kui keegi kuningas läheb sõtta teise kuninga vastu, eks istu

ta siis enne ja pea nõu, kas ta ikka suudab kümne tuhande mehega seista selle kuninga vastu, kes kahekümne tuhandega teda vallutama tuleb? Ja kui ta ei arva end hakkama saavat, eks ta läkita siis, kui vaenlane on alles kaugel, oma saadikud tema käest küsima, mis tingimustel ta võiks rahu sõlmida. Nõnda ka igauks teie seast, kes ei jäta maha kõike, mis talle kuulub, ei saa olla minu jünger."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord rääkis üks sõber mulle järgmise loo: "Kui ma käisin alles esimeses klassis, lõi teine laps mulle enne tunni algust selja tagant pingiklapiga pähe. Kodus näitasin emale muhku kuklas ega oodanud muud kui mõistmist ja lohutust mind tabanud ebaõigluse leevenduseks. Kuid ema oli millegipärast halvastujus ja nähvas mulle: "Ära virise, ise oled süüdi!" Sel hetkel tundsin end esimest korda päris üksi, üksinda kogu maailma vastu, sest asi oli ju lapselegi selge - muhk kuklas kinnitas, et mind oli rünnatud reeturlikult, selja tagant." Nagu mu sõber kinnitas, on tal väga hea ema, aga see kogemus õpetas talle, et elus tuleb ette olukordi, kus ka kõige lähedasematele inimestele ei saa loota.

Ja mis on selle loo moraal? Eelkõige see, et minu mured ei ole alati ja kõigi jaoks kõige tähtsamad, ja samuti, et igauhel võib vahel olla suuremaid muresid kui teise inimese väike torm veeklaasis. Ilmse ülekohtu talumine kuulub mõnikord lihtsalt elu juurde ja meil peab olema vaprust sellest ise üle saada.

Me loeme patutunnistuse.

Jutlus

Armsad õed ja vennad, inimese käitumine raskes olukorras võib võtta lausa koomilise kuju. Näiteks Hollywoodi filmides kohtame sageli klišeedeks muutunud seiku, et kui keegi on just kolmandalt korruselt alla kukkunud, siis tormab teine tema juurde ja küsib "Are you OK?" - "Kas sinuga on kõik korras?" Kuidas saab keegi pärast kolmandalt korruselt kukkumist olla OK?! Või siis tuleb naine koju ja leiab oma mehe vööri naisega voodist, mispeale mees oma abikaasale ütleb: "It's not as it looks like, I can explain it!" - "See pole üldse nii, nagu see välja paistab, mul on kõige seletamiseks hea õigustus varuks." Mis see õigustus on, seda naine tavaliselt enam millegipärast kuulata ei taha.

Muidugi tuleb sarnaseid olukordi ette ka päris elus, nagu näiteks praegu, kui ma pean teile seletama, kuidas saab olla nii, et Jumal on armastus (1Jh 4,8), kes on meile käskinud, et "Armasta Jumalat

üle kõige ja ligimest nagu iseennast" (Mt 22,37), aga samas ka öelnud, et "Kui sa ei vihka oma isa ja ema, naist ja lapsi, õdesid ja vendi ning lisaks veel oma elu, siis ei saa olla minu jünger" (Lk 14,25j). Vähe sellest, Jeesus on ka öelnud: "Rahu ma annan teile, oma rahu ma annan teile" (Jh 14,27), kuid: "Ärge arvake, et ma olen tulnud rahu tooma maa peale! Ma ei ole tulnud tooma rahu, vaid mõõka!" (Mt 10,34).

Uuh, ma juba tunnen, kuidas kõikide ootavad pilgud on nüüd minu poole pööratud, ja mina pean sellele kõigele siis ühtäkki mõistliku seletuse leidma - vaene mina... Aga eks juba Hippokrateski öelnud, et kõik on ravim ja kõik on mürk, kogus on see, mis ravimi mürgist eristab. Niisamuti pole sissevõtmiseks määratud ravimiga enamasti mingit mõtet end pealtpoolt määrada.

Sarnaselt on ka Jumala seadustega. Jumala armastamine üle kõige ei välista enese armastamist. Mis rõõmu peaks Jumalal olema sellest, kui keegi armastusest tema või ka ligimese vastu end surnuks piinab. Enamasti toimib normaalne asjade järjekord, et inimene armastab oma vanemaid, lapsi ja lähemaid sugulasi, sõpru ja üleaadseid, armastab neid nagu iseennast, ja Jumalat üle kõige. Paraku juhtub vahel, et keegi hakkab nõudma, et neid tuleb pidada tähtsamaks kui Jumalat - olgu selleks nõudjaks siis kas oma vanemad, abikaasa, lapsed, või pahatihti ka riigiisad ja tööandjad. Siis nõuab armastus Jumala vastu drastilisi meetmeid, nii nagu raskelt haige inimene peab võtma ravimeid ja ennast piirama. See tähendab, me peame olema valmis oma põhimõtete eest võitlema, vajadusel ka kannatuste ja loobumiste hinnaga.

Armsad õed ja vennad, kas te olete mõelnud selle peale, et kui kaitsete ennast kurjategija vastu ega lase end tappa, siis te päästate mitte ainult iseend, vaid ka hoiate ära, et kallaletungijast saaks mõrvar. Vihkamine kui leppimatus rumaluse ja valega, ning mõõk kui enesekaitsevahend, ei lähe alati Jumala armastusega vastuollu, ja siin maa peal on rahu alati ainult lühike paus suuremate või väiksemate konfliktide vahel. Tõelist rahu saab anda viimaks ainult Jumal, kes on meid loonud ja ainsana teab, mis on meie elu mõte ja eesmärk. Aamen.